

Em Tự Ngàn Xưa

Tặng Mặc Bích

Nhạc: Nguyễn Đình Hùng

Thơ: Đình Hùng

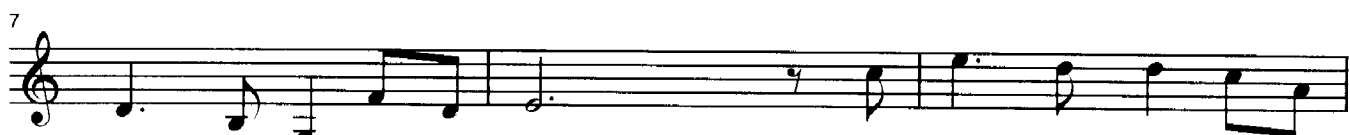
Slow

Em tự ngàn xưa chuyển bước về. Thuyền trao sóng mắt dẫn trăng

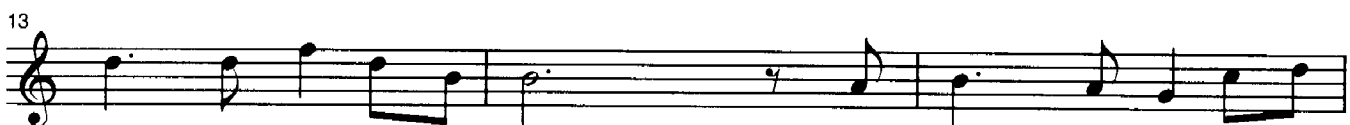
đi. Những giòng chữ lạ buồn không nói. Vết

lửa bay dài giấc ngủ mê. Em đến mong manh vóc ngọc

chìm. Tàn canh hồn nhập bóng

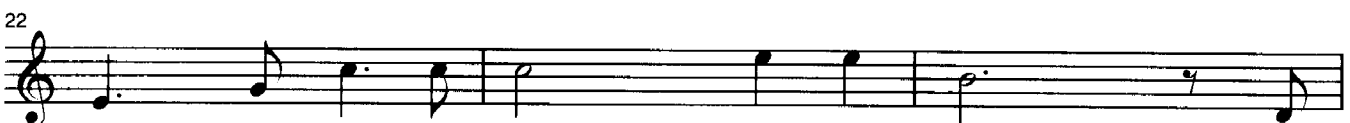
trăng im. Ta

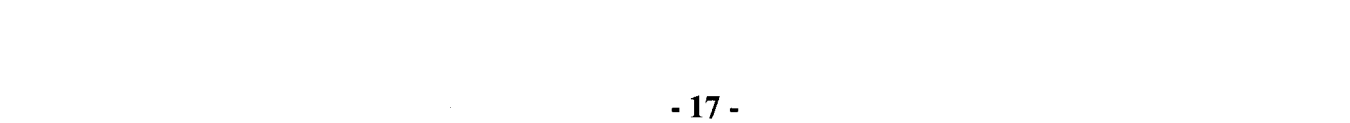
van từng đoá sao thủy lệ. Nghe ý thơ sàu vút cánh

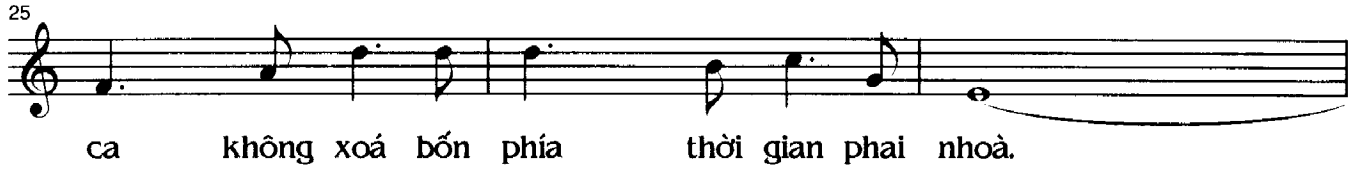
chìm. Hỡi em! Hồn chuyển kiếp về

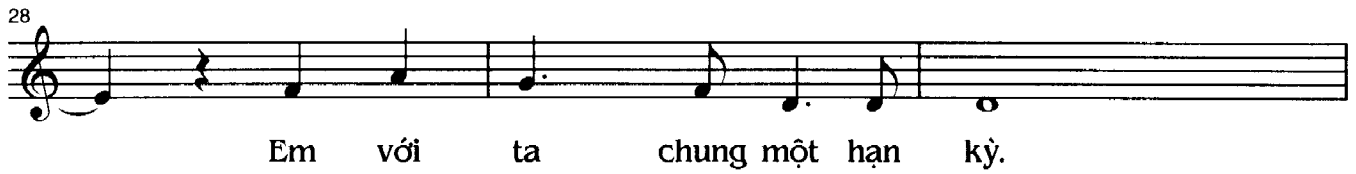

đâu? Hoá thân theo gót giày mê hoặc. Lòng

ta dâng hiến ngôi em, nữ chúa sàu. Lời

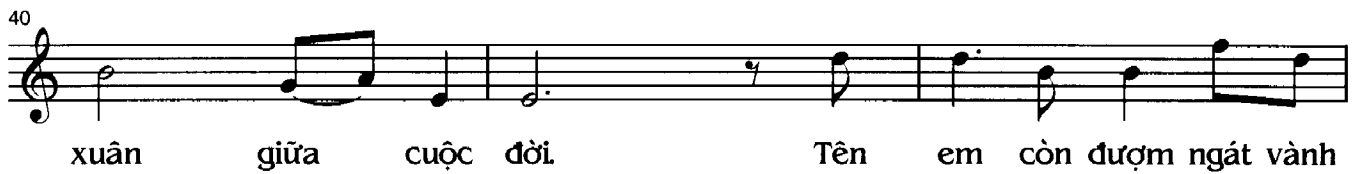
25

ca không xoá bốn phía   thời gian phai nhoà.

28

Em với ta   chung một hạn kỳ.

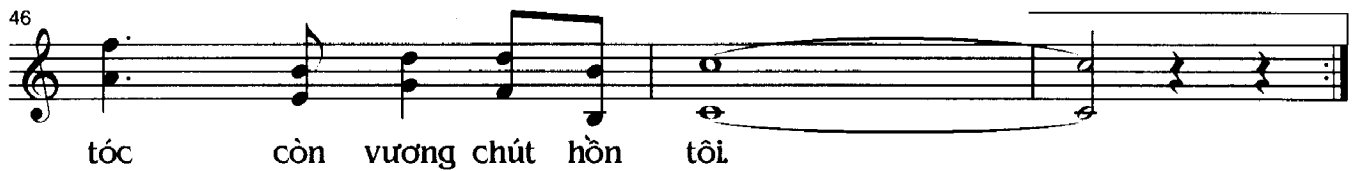
31

Chìm sâu giấc mộng xưa.   Một chiều huyền hoặc chiều thần

34

giao.   Mắt xanh em đến như màu khói   Lắng

37

tiếng xuân cười chết mỗi đêm.   Chết giữa mùa

40

xuân giữa cuộc đời.   Tên em còn đượm ngát vành

43

môi.   Lung linh sao rụng mưa hàng chữ.   Mái

46

tóc   còn vương chút hồn   tôi